

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΗΛΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ**

**Εβδομαδιαία έκδοση Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκης**

**Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄
Τηλ. 2108027738**

**E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr**

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018

**Του Τιμίου ενδόξου προφήτου, Προδρόμου και
Βαπτιστού Ιωάννου.
Έτος 11^ο Τεύχος 466**

Η Διακήρυξη του ουρανού

(Αρχ. Δανιήλ Γ. Αεράκης)

Μεγάλο γεγονός με λίγες λέξεις. Το Ευαγγέλιο, που διαβάζεται κατά την τελετή του Αγιασμού των Θεοφανείων, είναι από τα μικρότερα σε έκταση. Μόλις τρεις στίχοι είναι. Και όμως μέσα σ' αυτούς τους ελάχιστους στίχους κρύβεται όλο το Θεοφανικό μυστήριο. Λιτότητα χαρακτηρίζει τους Ιερούς Ευαγγελιστές στην περιγραφή των μεγάλων γεγονότων της ζωής του Χριστού.

Είναι και η λιτότητα μία απόδειξη της αλήθειας των υπερφυσικών γεγονότων. Αν όσα περιγράφουν οι Ευαγγελιστές για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού δεν ήσαν αδιάψευστα γεγονότα, αλλ' ήσαν αποκυήματα της φαντασίας, θα προσπαθούσαν να τα στολίσουν με εντυπωσιακές περιγραφές, με κτυπητά επίθετα και με λογοτεχνικά περιδέραια. Αλλά τα γεγονότα της Αγίας Γραφής είναι πραγματικά. Γι' αυτό με λιτότητα ύφους παριστάνεται η φυσικότητά τους.

Λίγες λέξεις: «Και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην». Η λιτότητα και η συντομία της περιγραφής δεν φανερώνει μόνο την αλήθεια των γεγονότων. Φανερώνει και τη λάμψη του γεγονότος. Ακούσατε ποτέ να διαφημίζεται η ανατολή του ηλίου

ή η λάμψη του ήλιου; Ο ήλιος δεν χρειάζεται διαφήμιση. Αρκούν τρεις λέξεις: «Ανέτειλε ο ήλιος» – «Ο ήλιος λάμπει»! Η λάμψη του είναι το πιο διαφημιστικό κήρυγμα του. Όταν λάμπουν τα έργα, τί έχουν να προσθέσουν τα πλουμιστά λόγια; Το ίδιο και στον Ιορδάνη. Λάμπει το πιο υπέροχο γεγονός. Είναι το έργο της Θεοφανείας.

Κάθε μία από τις λέξεις του Ευαγγελικού κειμένου είναι και μία παράσταση στο Θεοφανικό σκηνικό. Έναν από τους τρεις στίχους αναφέρω, για να δείτε ότι κάθε λέξη του είναι μία ανεπανάληπτη παρουσίαση στο σκηνικό αυτό: «Και ευθέως αναβαίνων από του ύδατος είδε αχιζομένους τους ουρανούς και το Πνεύμα ως περιστεράν καταβαίνον επ' αυτόν» (Μάρκ. 1,10).

«Ευθέως». Παριστάνεται η αναμαρτησία του Ιησού Χριστού.

«Σχιζομένους τους ουρανούς». Άνοιξαν τα ουράνια. Αποκαλυπτικό το υπερθέαμα. Μοναδικό σε μεγαλείο!

«Και το Πνεύμα ως περιστεράν». Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος στη μορφή του αθώου πτηνού.

Με ποιά μάτια βλέπουμε το γεγονός των Θεοφανείων; Με υλικά ή πνευματικά; Αν διαθέτουμε μόνο σωματικά μάτια, θα παρακολουθήσουμε μία απλή βάπτισι. Ένας ανάμεσα στους τόσους που προσέρχονταν στον Ιορδάνη, βαπτίσθηκε από τον Ιωάννη. Αν όμως διαθέτουμε πνευματική όραση, αν η ψυχή μας βλέπει πέρα από τα αισθητά, τότε θα διαπιστώσουμε ότι η βάπτισι του Ιησού κρύβει μυστήριο πολύμορφο και πολυδιάστατο.

Είναι βάπτισι – ταπεινώσης. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Θεός. Όπως καταδέχθηκε να περιβληθεί την ανθρώπινη φύση, έτσι καταδέχθηκε να περιβληθεί και τα Ιορδάνεια νάματα. Όπως ντύθηκε το ένδυμα της ανθρώπινης φύσεως, έτσι εκδύθηκε τα υλικά του ενδύματα και βαπτίσθηκε. Είναι «ο εν Ιορδάνη υπό Ιωάννου βαπισθήναι καταδεξάμενος...». Εκείνος που δέχθηκε να γεννηθεί από άνθρωπο, την Παρθένο Μαρία, ο ίδιος δέχθηκε να βαπτισθεί από άνθρωπο, τον Παρθένο Ιωάννη. Η βάπτισι είναι μία ακόμη υπαγωγή του Ιησού στις συνθήκες της ανθρώπινης καταστάσεως. Το θείο ντύνεται τις ανθρώπινες συνθήκες, για να ντυθεί το ανθρώπινο τις θεϊκές συνθήκες.

Είναι βάπτισι – φανέρωση. Θεοφάνεια ονομάζεται το γεγονός, διότι φανερώνεται ο Θεός. Εκείνος, που οι άνθρωποι αιώνες πριν δεν μπόρεσαν να τον ανακαλύψουν, αυτός τώρα αποκαλύπτεται μόνος του στον Ιορδάνη, Πρόκειται για τον αληθινό, τον Τριαδικό Θεό. «Η της Τριάδος εφανέρωθη προσκύνησις». Ακούμε τη φωνή του Θεού Πατέρα. Βλέπουμε το Πνεύμα το Άγιον «εν είδει περιστεράς». Και προσεγγίζουμε τον Υιό, τον σαρκωμένο Λόγο του Θεού.

Είναι βάπτισι – αυθεντία. Πρόκειται για μία απόλυτη, αξεπέραστη αυθεντία. Είναι η θεϊκή αυθεντία. Οι λεγόμενες ανθρώπινες αυθεντίες, η μία μετά την άλλη, ξεπερνιούνται. Η αυθεντία του Ιορδάνη παραμένει και θα παραμένει. Οι αρχαίοι βασιλείς είχαν σαν αυθεντικό σημάδι, σαν σημάδι γνησιότητας και αναγνωρίσεως, το χρίσμα. Χρίονταν στο κεφάλι από κάποιον προφήτη του Θεού με έλαιο. Και γίνονται χριστοί. Ο Ιησούς είναι ο Βασιλεύς του ουρανού, ο Βασιλεύς των αιώνων. Κανένας δεν κατόρθωσε την εκθρόνισή του μέσα στους είκοσι αιώνες. Κι είναι αιώνιος και απόλυτος Βασιλεύς, γιατί πάνω στο κεφάλι του έχει το χρίσμα του ουρανού. Ο προφήτης Ησαΐας παρουσιάζει το Μεσσία ως Χριστόν Κυρίου να λέγει για το χρίσμα του: «Πνεύμα Κυρίου επ' εμέ, ού είνεκεν έχρισέ με» (Ησ. 61, 1). Στη βάπτισή του βλέπουμε ακριβώς το επίσημο χρίσμα του Ουρανού πάνω στον Ιησού. Πνεύμα Άγιον και Θεός Πατέρας αναγνωρίζουν, κατά τρόπο αυθεντικό, την θεία υιότητα, την θεία ουσία, την θεία αποστολή του Ιησού.

Ιδιαίτερα ας σταματήσουμε στα στοιχεία της ταυτότητας του Ιησού, πως δίνονται κατά τη βάπτισή του. Όλοι έχουμε πάνω μας και μέσα μας δύο ταυτότητες. Η μία είναι η προσωπική μας ταυτότητα. Η άλλη η ταυτότητα του Ιησού Χριστού, Είμαστε ο καθένας με το ατομικό του όνομα, αλλ' είμαστε και χριστιανοί ορθόδοξοι. Το δεύτερο σημαίνει ότι γνωρίζουμε τα στοιχεία της ταυτότητας του Ιησού και έχουμε ταυτότητα μαζί του. Γνωρίζουμε, δηλαδή, τι ακριβώς είναι ο Ιησούς Χριστός. Αγωνιζόμαστε δε να ταυτιζόμαστε μαζί του, να τον μιμούμαστε, ν' αποτελούμε αντίγραφα της ζωής του.

Πολύ φοβούμαι, ότι, ενώ τα στοιχεία της πρώτης, της δικής μας ταυτότητας τα γνωρίζουμε και τα αποδίδουμε σωστά, πλαστογραφούμε τα στοιχεία της ταυτότητας του Ιησού. Είμαστε πλαστογράφοι του Ιησού Χριστού, όταν δεν γνωρίζουμε και δεν αναγνωρίζουμε τα αληθινά στοιχεία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Τί είναι ο Ιησούς Χριστός; Ο αρμοδιότερος για τα στοιχεία ενός παιδιού είναι ο πατέρας. Και ο αρμοδιότερος για τα αυθεντικά στοιχεία του Υιού και Λόγου είναι ο Θεός Πατέρας. Η ημέρα των Θεοφανείων μας δίνει την ευκαιρία ν' ακούσουμε από το στόμα του ίδιου του Θεού Πατέρα τα στοιχεία του μονογενούς του Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Διψώ να μάθω την αλήθεια για τον Ιησού, θ' ανατρέξω λοιπόν στην πηγή. Θα ρουφήξω το γάργαρο νερό, που έρχεται απ' ευθείας από την Πηγή. Και η Πηγή της θείας ουσίας του Ιησού είναι ο ουράνιος Πατέρας. Στον Ιορδάνη ακούγεται η φωνή του Πατέρα. «Και φωνή εγένετο εκ των ουρανών Σὺ εἶ οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα» (Μάρκ. 1, 11). Πρόκειται για την ιστορική διακήρυξη του Ουρανού.

Η βεβαίωση του Ουρανού μας δίνει τρία στοιχεία της ταυτότητας του Ιησού:

1. «Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου». Είναι ο Υιός μου, λέγει ο Θεός Πατέρας. Ο Χριστός νομιζόταν υιός σαν όλους τους υιούς. Στα μάτια των ανθρώπων φαινόταν άνθρωπος. Στα χαρτιά των Ιουδαίων, νομικά, «ενομιζέτο» υιός του Ιωσήφ, Τόσα χρόνια, πλην ελαχίστων περιπτώσεων, έκρυβε τον εαυτό του και την εξουσιαστική του δύναμη. Και όμως ήταν ο αναμενόμενος Μεσσίας και Λυτρωτής του κόσμου. Ήταν το μοναδικό πρόσωπο της ιστορίας. Ήταν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

Το έργο της θείας αποκαλύψεως και του λυτρωτικού Πάθους πλησιάζει. Για να μην αμφιβάλλουν οι άνθρωποι, έχουν ανάγκη κάποιας αυθεντικής σφραγίδας για τη θεία αποστολή του Ιησού. Και η σφραγίδα δίνεται. Ο Θεός πατέρας τον ομολογεί: «Σὺ εἶ ὁ υἱός μου». Είσαι δικός μου Υιός. Δεν είσαι παιδί της γης.

2. «Ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός». Το επίθετο «αγαπητός» φανερώνει τη σχέση του Πατέρα και του Υιού. Είναι σχέση αγαπητική. Η απόλυτη αγάπη βρίσκεται μόνο ανάμεσα στα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. Αγάπη σημαίνει ενότητα. Και ο Πατέρας με τον Υιό έχουν απόλυτη ενότητα. Στη διακήρυξη τού Πατέρα ήρθε να προστεθεί αργότερα και η διακήρυξη του Υιού: «Εγὼ καὶ ὁ Πατήρ ἐν ἑσμέν» (Ιωάν. 10, 30).

«Αγαπητός»! Φανερώνει την ασύλληπτη θυσία, που έκανε ο Θεός για μας. Αυτόν τον αγαπητό Υιό του, τον μονογενή Υιό του, το μονάκριβο παιδί του, το πρόσφερε για τη δική μας σωτηρία. Το να έχεις χίλια ωραία, πολύτιμα και σπουδαία πράγματα, και από αυτά να δώσεις το ένα, δεν έχει και τόσο μεγάλη σημασία. Το να έχεις ένα και μοναδικό, και να το δώσεις, αυτό έχει άπειρη άξια και φανερώνει αξεπέραστη αγάπη. Ο Θεός ένα Υιό είχε, και τον έδωσε. Γι' αυτό έχει άπειρες διαστάσεις εκείνο το «ούτω» (τόσο πολύ), που χρησιμοποιεί ο Χριστός μιλώντας για την αγάπη του Θεού: «Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ιωάν. 3, 16).

«Αγαπητός»! Καθρεπτίζει την αγάπη του Θεού. Ο Ιησούς Χριστός είναι «ο υιός της αγάπης του Πατρός» (Κολασ. 1,13).

«Αγαπητός»! Υποδεικνύει και τις δικές μας σχέσεις με το Χριστό. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Αγαπητός! Ο Αγαπητός των αγαπητών! Είναι η πρώτη μας αγάπη. Έχει κερδίσει το κέντρο της καρδιάς μας. Τον αγαπάμε γιατί αυτός πρώτος μας αγάπησε. (Α' Ιωάν. 4, 19). Όποιος δεν αγαπάει το Χριστό, στερείται ευαισθησίας, όπως εκείνος που δεν αρέσκεται στην ευωδία των λουλουδιών.

3.«Εν σοι ευδόκησα». Ο Χριστός είναι η ευδοκία του Πατρός. Όλοι οι άνθρωποι και οι μεγαλύτεροι ακόμη άγιοι, κάποτε δυσαρεστούν το Θεό. Ο μόνος, που ευχαρίστησε απόλυτα, που ευαρέστησε σε όλα το Θεό Πατέρα είναι ο σαρκωμένος Υιός και Λόγος του. Αναπαύεται απόλυτα ο Πατέρας στον Υιό. Αλλά και απόλυτη είναι η ευδοκία του, η αγάπη του, η αγαθή του διάθεση για τον Υιό· η πλήρης αποδοχή της θυσίας του Υιού.

«Συ ει ο Υιός μου ο αγαπητός...». Τα λόγια αυτά είναι εισβολή της φωνής του Θεού στον κόσμο· η εισβολή της υπερκοσμιότητας στην εγκοσμιότητα· η εισβολή της αιωνιότητας στη χρονικότητα. Η τραγωδία του ανθρώπου άρχισε με την εισβολή της φωνής του διαβόλου μέσα στον παράδεισο. Μέσα σ' εκείνον τον ευλογημένο χώρο ακούσθηκε η φωνή της διαστροφής, της διαστρέβλωσης της αλήθειας του Θεού, που παραπλάνησε οικτρά τον άνθρωπο. Η σωτηρία τώρα του ανθρώπου αρχίζει με την εισβολή της φωνής του Θεού μέσα στην κόλαση του παρόντος κόσμου. Η πρώτη φωνή παρενέβαλε τόσα παράσιτα, ώστε ο άνθρωπος δεν ήταν πια ικανός να συλλαμβάνει τους ήχους του ουρανού. Η δεύτερη φωνή διαλύει τα παράσιτα και επανασυνδέει το αυτί του ανθρώπου με το στόμα του Θεού. Αρκεί ο άνθρωπος να έχει «ώτα ακούειν». Η πρώτη φωνή ήταν παραπλανητική. Η δεύτερη είναι οδηγητική. Με την πρώτη φωνή σερβιρίστηκε στους ανθρώπους το δηλητήριο της αμαρτίας και του θανάτου. Με τη δεύτερη φωνή συστήθηκε στους ανθρώπους η σωτηρία και η αιώνια ζωή. Η φωνή του Θεού Πατέρα στο Θεοφανικό γεγονός του Ιορδάνη είναι η σπουδαιότερη φωνή που ακούστηκε ποτέ. Πολλές φωνές ακούστηκαν και ακούγονται. Αλλ' οι περισσότερες είναι φωνές άπατης, φωνές πλανεύτρας σειρήνας, φωνές σατανικές, δημαγωγικές, ξεμυαλίστρες. Η φωνή των Θεοφανείων είναι η φωνή, ο ήχος, ο κρότος, η καμπάνα, η σάλπιγγα, το μήνυμα, η διακήρυξη του Ουρανού.

Είναι μία φωνή, που ενώ πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια δεν σκεπάσθηκε, δεν ξεχάσθηκε, δεν έσβησε. Αν φωνάζει κάποιος από ένα ψηλό βουνό, θ' ακουστεί στη συνέχεια ο αντίλαλος της φωνής του από τις απέναντι πλαγιές, αλλά μία, το πολύ δύο ή τρεις φορές. Φώναξε κάποτε ο Θεός από την ψηλότερη κορυφή, από την κορυφή του ουρανού. Κι ο αντίλαλος της φωνής του ακούγεται και θα ακούγεται για πάντα. Η ιστορία είκοσι αιώνων είναι ο αντίλαλος της φωνής του Θεού. Η ιστορία βεβαιώνει την αλήθεια της φωνής του Θεού, ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού. Η ζωή του Ιησού είναι ο αντίλαλος της διακηρύξεως του Πατέρα.

Αυτή η φωνή πρέπει να κινεί το τύμπανο της πνευματικής μας ακοής, και τις χορδές της καρδιάς μας. Ο κόσμος και οι φωνές του παρέρχονται. Ο Ιησούς Χριστός μένει. Είναι το φως, που φωτίζει όλο τον κόσμο. Είναι ο αγιασμός, που αγιάζει τα σύμπαντα. Ας φωτισθούμε και ας αγιασθούμε με τη χάρη του, όπως αγιάσθηκε ο Ιορδάνης από τη Θεοφανική παρουσία του.